

Sygn. akt VU 102/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 listopada 2013 roku

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim, Wydział V Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodniczący SSO Agnieszka Leżańska

Protokolant Cezary Jarocki

po rozpoznaniu w dniu 7 listopada 2013 roku w Piotrkowie Trybunalskim na rozprawie

sprawy z wniosku M. M. (1)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. M..

o prawo do renty rodzinnej

na skutek odwołania M. M. (1)

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. M..

z dnia 30 listopada 2011r. sygn. (...)

oddala odwołanie.

Sygn. akt VU 102/12

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 30 listopada 2011 roku, Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. M.. odmówił M. M. (1) prawa do renty rodzinnej po zmarłym w dniu 27 lipca 1991 roku mężu M. M. (3). W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, iż wnioskodawczyni jest zdolna do pracy zarobkowej, a zatem brak jest podstaw do przyznania jej żadanego prawa.

Od powyższej decyzji wnioskodawczyni złożyła odwołanie w dniu 10 stycznia 2012 roku.

ZUS wnosił o oddalenie odwołania.

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

M. M. (1) urodziła się w dniu (...). Ma wykształcenie techniczne – technik- włókiennik- operator maszyn ceramicznych.

Aktualnie wnioskodawczyni kontynuuje pracę w Fabryce (...) w O. na stanowisku operator maszyn i urządzeń ceramicznych (okoliczności niesporne).

W dniu 28 kwietnia 2011 roku, M. M. (1) złożyła wniosek o ustalenie prawa do renty rodzinnej po zmarłym w dniu (...) roku mężu M. M. (4) (dowód: wniosek o rentę rodzinną k.593-600 w aktach organu rentowego.)

Wnioskodawczyni posiada dwójkę dzieci: córkę J. M., urodzoną w dniu (...) oraz syna D. M., urodzonego w dniu (...) (dowód: zeznania wnioskodawczyni M. M. (1) k.39 w aktach sprawy, notatka k. 611 w aktach organu rentowego).

Orzeczeniem z dnia 18 maja 2011 roku lekarz orzecznik ZUS stwierdził, iż wnioskodawczyni jest zdolna do pracy zarobkowej (dowód: orzeczenie LO z dnia 18 maja 2011 roku k.30 w aktach organu rentowego).

Wnioskodawczyni M. M. (1) wniosła sprzeciw od powyższego orzeczenia, w wyniku czego sprawę skierowano na Komisję lekarską ZUS, która w dniu 8 czerwca 2011 roku, wydała orzeczenie zgodne z opinią lekarza orzecznika ZUS. Po ponownym badaniu zdiagnozowano u wnioskodawczyni: ograniczenie sprawności kolana prawego, zmiany zwyrodnieniowe, przebyte uszkodzenie łąkotki bocznej, leczonej artroskopowo, nadciśnienie tętnicze uregulowane farmakologicznie (dowód: orzeczenie lekarza orzecznika ZUS z dnia 8 czerwca 2011 roku k 34 z dokumentacją medyczną k. 43-87, sprzeciw z dnia 19 maja 2011 roku k.2011 roku k.42 w aktach organu rentowego)

Aktualnie u wnioskodawczyni występują następujące schorzenia:

- zespół bólowy przeciążeniowy bioder kolan, głównie prawego;
- zwyrodnienie kolana prawego I/II stop.;
- stan po skręceniu kolana prawego z częściowym uszkodzeniem łąkotki bocznej chondropatią kłykcia przyśrodkowego uda prawego i chondromalacją rzepki prawej, stan po artroskopii z częściowym usunięciem łąkotki bocznej;
- nadciśnienie tętnicze;
- stan po operacyjnym (3x) leczeniu żyłaków kończyn dolnych;
- żylaki nawrotowe;
- przykurcz stawu kolanowego prawego;
- stan po 2 x artroskopii prawego stawu kolanowego;
- wole guzowate obojętne.

Stopień zaawansowania powyższych schorzeń ***nie czyni wnioskodawczyni niezdolną do pracy zarobkowej.*** W aktualnym stanie zdrowia wnioskodawczyni jest zdolna do wszelkiego rodzaju prac biurowych odpowiednich dla posiadanego wykształcenia oraz każdego rodzaju lekkiej pracy fizycznej, szczególnie w przeważającej pozycji siedzącej.

Ze względów profilaktycznych dla M. M. (1) przeciwwskazana jest ciężka praca fizyczna długotrwale obciążająca narząd ruchu, a ze względu na odczuwane zawroty głowy także praca kierowcy, prace na wysokości i przy niebezpiecznych maszynach będących w ruchu (dowód: dowód opinia biegłych lekarzy ortopedy R. E. k.24-25 wraz z opinią uzupełniającą k.64-65, kardiologa L. D. k.33 wraz z opinią uzupełniającą k.79, angiologia A. P. (1) k.42 wraz z opinią uzupełniającą k.70, endokrynologa E. K..46-47, psychiatry B. J. k.98-100 ,opinia biegłego medycyny pracy J. G. k.121-124 w aktach sprawy).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 65 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jedn.Dz. U. z 2009r. Nr 153, poz. 1227 ze zm.) renta rodzinna przysługuje uprawnionym członkom rodziny osoby, która w chwili śmierci miała ustalone prawo do emerytury lub renty z tytułu niezdolności do pracy lub spełniała warunki wymagane do uzyskania jednego z tych świadczeń, przy czym przy ocenie prawa do renty przyjmuje się, że osoba zmarła była całkowicie niezdolna do pracy. Z kolei stosownie do art. 70 ust. 1 ww. ustawy wdowa ma prawo do renty rodzinnej, jeżeli:

1) w chwili śmierci męża osiągnęła wiek 50 lat lub była niezdolna do pracy albo

2) wychowuje co najmniej jedno z dzieci, wnuków lub rodzeństwa uprawnione do renty rodzinnej po zmarłym mężu, które nie osiągnęło 16 lat, a jeżeli kształci się w szkole – 18 lat życia, lub jeżeli sprawuje pieczę nad dzieckiem całkowicie niezdolnym do pracy oraz do samodzielnej egzystencji lub całkowicie niezdolnym do pracy, uprawnionym do renty rodzinnej.

Prawo do renty rodzinnej nabywa również wdowa, która osiągnęła wiek 50 lat lub stała się niezdolna do pracy po śmierci męża, nie później jednak niż w ciągu 5 lat od jego śmierci lub od zaprzestania wychowywania osób wymienionych w ust. 1 pkt 2.

W świetle powyższych regulacji istota sporu w przedmiotowej sprawie sprowadzała się do ustalenia, czy wnioskodawczyni spełnia przesłanki do nabycia renty rodzinnej określone w art. 70 ust. 2 ww. ustawy a zatem, ***czy stała się niezdolna do pracy nie później niż w ciągu 5 lat od ukończenia 18 lat przez syna D. M. ur.(...) roku, tj. do (...)roku.***

W myśl art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z FUS niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu. Całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiejkolwiek pracy, zaś częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji (art. 12 ust. 2 i 3). Przy ocenie stopnia i trwałości niezdolności do pracy oraz rokowania co do odzyskania zdolności do pracy uwzględnia się po pierwsze stopień naruszenia sprawności organizmu oraz możliwości przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia i rehabilitacji oraz po drugie możliwości wykonywania dotychczasowej pracy lub podjęcia innej pracy oraz celowość przekwalifikowania zawodowego, biorąc pod uwagę rodzaj i charakter dotychczas wykonywanej pracy, poziom wykształcenia, wiek i predyspozycje psychofizyczne (art. 13 ust. 1).

Dla ustalenia, czy wnioskodawczyni M. M. (1) jest niezdolna do pracy w rozumieniu przepisów cyt. Ustawy, Sąd dopuścił dowód z pisemnych opinii biegłych lekarzy: ortopedy, kardiologa, angiologa, endokrynologa i psychiatry, to jest biegłych z zakresu dziedzin medycyny, w ramach których mieszczą się rozpoznane u niej schorzenia. Nadto Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego medycyny pracy J. G., którego zadaniem było sporządzenie opinii w oparciu o całokształt zgromadzonego materiału dowodowego, w tym schorzenia zdiagnozowane u wnioskodawczyni przez wszystkich biegłych.

Opinie opracowane przez biegłych tj.: ***ortopedę R. E., kardiologa L. D., angiologa A. P. (1), endokrynologa E. K., psychiatrę B. J. oraz biegłego medycyny pracy J. G.*** - Sąd ocenia jako jasne, pełne, logiczne i należycie uzasadnione. Biegli sporządzili opinie po zapoznaniu się z dokumentacją medyczną wnioskodawczyni i wynikami badań dodatkowych, jak również po przeprowadzeniu jej osobistego badania i określili w opiniach, na jakie schorzenia cierpi obecnie wnioskodawczyni.

Z opinii wskazanych wyżej biegłych wynika jednoznacznie, iż wnioskodawczyni nie spełnia przesłanek do nabycia prawa do renty rodzinnej określonych w art. 70 ust. 2 ustawy o emeryturach i rentach z FUS. W zgodnej ocenie biegłych stopień zaawansowania stwierdzonych u niej schorzeń nie czyni ją bowiem niezdolną do pracy zarobkowej.

Biegły ***ortopeda R. E.*** uznał, że zmiany zwyrodnieniowe w stawach biodrowych wnioskodawczyni i okolicy łądźwiowo-krzyżowej kręgosłupa są niewielkiego stopnia i powodują dolegliwości bólowe jedynie typu wysiłkowego i przeciążeniowego. Przebiegają one z okresami zaostrzeń, jednakże nie upośledzają w znacznym stopniu sprawności statyczno-dynamicznej narządu ruchu wnioskodawczyni. Nadto biegły ortopeda uznał, że zaostrzenia bólowe zmian zwyrodnieniowych narządu ruchu u M. M. (1) mogą być przez nią leczone w ramach krótkotrwałych zasiłków chorobowych i ***nie uzasadniają uznania jej za niezdolną do pracy.*** Swoje stanowisko ortopeda podtrzymał także w swej opinii uzupełniającej .

Biegły **kardiolog L. D.** rozpoznała u wnioskodawczyni jedynie nadciśnienie tętnicze- źle kontrolowane farmakologicznie – jednakże nie powodujące jak dotąd powikłań narządowych. Z tych też względów w ocenie kardiologa nadciśnienie tętnicze na które cierpi wnioskodawczyni **nie upośledza jej zdolności do pracy.**

Biegły **chirurg-angiolog A. P. (2)** rozpoznał u wnioskodawczyni stan po trzykrotnym leczeniu chirurgicznym żyłaków kończyn dolnych oraz żyłaki nawrotowe. Biegły uznał, że różnice w obwodach kończyn dolnych spowodowane są niewielkimi zanikami mięśni kończyny prawej kończyny dolnej, a nie są one następstwem zaburzeń żylnych kończyny lewej. W ocenie biegłego angiologia nawracające żyłaki kończyn dolnych **nie ograniczają jej zdolności do pracy zarobkowej.** Stanowisko to biegły podtrzymał również w swej opinii uzupełniającej.

Kolejny biegły **endokrynolog E. K.** potwierdziła rozpoznane już wcześniej u wnioskodawczyni wole guzowate obojętne, które z powodu eutyreozy nie wymagają obecnie leczenia farmakologicznego. Tym samym biegła uznała, iż z przyczyn endokrynologicznych wnioskodawczyni **nie jest niezdolna do pracy.**

Tożsame stanowisko w sprawie zajął również biegły **psychiatra B. J.**, który po rozpoznaniu u M. M. (1) epizodu depresyjnego łagodnego, towarzyszącego chorobom somatycznym i podtrzymywany rzez trudną sytuację rodzinną stwierdził, że **wnioskodawczyni jest zdolna do pracy zarobkowej.**

Wszystkie wyżej wskazane opinie znajdują potwierdzenie w opinii biegłego medycyny pracy **J. G.**, który po zapoznaniu się z aktami sprawy, opiniami wydanymi przez wszystkich wskazanych biegłych: ortopedę, kardiologa, chirurga- angiologa, endokrynologa, psychiatrę oraz na podstawie osobistego badania wnioskodawczyni doszedł do przekonania, że **wnioskodawczyni jest osobą zdolną do pracy zarobkowej zgodnie z poziomem posiadanych kwalifikacji.** Nadto biegły profilaktycznie określił dla wnioskodawczyni przeciwwskazania do ciężkiej pracy fizycznej, długotrwanie obciążająca narząd ruchu, a ze względu na odczuwalne zawroty głowy także praca kierowcy, praca na wysokości i przy niebezpiecznych maszynach będących w ruchu.

Sąd podzielił stanowisko wszystkich lekarzy opiniujących w przedmiotowej sprawie i doszedł do przekonania, że schorzenia rozpoznane u wnioskodawczyni, w ich aktualnym stopniu zaawansowania nie ograniczają zdolności M. M. (1) do pracy.

Należy przy tym wskazać, że dowód z opinii biegłych nie został w sposób skuteczny zakwestionowany w toku postępowania.

Podkreślenia wymaga, że zgodnie z przepisami art. 12 i nast. powołanej na wstępie ustawy – renta przysługuje osobom, które całkowicie lub częściowo utraciły zdolność do pracy, przy czym częściowa utrata zdolności do pracy zarobkowej nie jest równoznaczna z niemożnością wykonywania dotychczasowego zatrudnienia. Występuje ona dopiero wówczas, gdy ubezpieczony utracił w znacznym stopniu zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji. Dopiero zatem zmiana zawodu w ramach posiadanych kwalifikacji i brak rokowań odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu dają podstawę do przyznania renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy (por. Sąd Najwyższy w wyrokach z dnia 13 października 2009 roku, II UK 106/09, LEX nr 558589, z dnia 8 maja 2008 roku, I UK 356/07, OSNP 2009/17-18/238, z dnia 11 stycznia 2007 roku, II UK 156/06, OSNP 2008/3-4/45 i z dnia 25 listopada 1998 roku, II UKN 326/98, OSNAP 2000/1/36).

Występujące u 52-letniej wnioskodawczyni schorzenia, na obecnym etapie zaawansowania, nie prowadzą do istotnego naruszenia sprawności organizmu będącego przesłanką orzeczenia niezdolności do pracy. Mimo ich występowania M. M. (1) ma zachowaną zdolność do wykonywania pracy zarobkowej na poziomie posiadanych kwalifikacji. Wnioskodawczyni posiada wykształcenie średnie-techniczne, a na marginesie należy dodać, że aktualnie wykonuje pracę zarobkową- fizyczną.

W związku z powyższym uznać należało, że wnioskodawczyni nie spełnia przesłanek do nabycia prawa do renty rodzinnej i na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c., orzec jak w sentencji.